

1. NUCIĆ (1) *vb impf*

praes [1 sg nucę. ◇ 3 sg nuci]. ◇ 3 pl nuca.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Dręczyć, nękać* [kogo]: Niech to na koniec i sami IchM u siebie uważyc raczą [...] na kogo o jaką krzywdę skarżą, albo się uznawszy sam pokoj dać, a nie czynić krzywdy dłużej, albo nagrodzić, jeśli krzywdę czynił, albo ukazać, że niesłusznie winowan był. IchM nie tylko z tego żadnej rzeczy nie czynią, ale nas jeszcze nuca, cisną dekretały a mandaty WKM abyśmy milczeli. *DiarDop* 99.

2. [*Wabić, nęcić* [kogo]: Mąż złościwy nući bliźnięgo fwego [*lactat amicum suum*; podchodzi przyiacielá fwego *Leop*]: y prowadzi go drógą nie dobrą. *WujBib Prov* 16/29 (*Linde*).]

3. [*Zmuszać, zapędzać, wymuszać*: Nucę/ Cogo, adigo. nucenie/ Coactio. *Volck Nnn2v*.]

Synonimy: 1. *dokuczać, dręczyć, męczyć, nękać, trapić*; 2. *łudzić, nęcić, przywabiać, wabić*; 3. *zapędzać*.

Formacje współrdzenne: *ponucić, przynucić; przynucać; przynukać; przynukawać*.

Cf 1. [**NUCENIE**]